



העיתון לילדים על "אם הבנים"

בשן



גיליון מס' 3. כסלו תשע"ג. ניתן לשלוח רעיונות, סיפורים, פתרונות, תמונות וכו'. לפקס: 02-6522897 או לגייל: office@emhabanim.org

דבר האורח



שלום ילדים יקרים!

רציתי לשתף אתכם בגחשבותיי. יוסף הצדיק נזרק פעמיים לבור. פעם על-ידי אחיו ופעם על-ידי פוסיפר. בשתי הפעמים הוא נזרק על לא עוול בכפו. יוסף יושב באותם שני בורות וחושב "מה כבר עשיתי? על מה זה מגיע לי?". בפעם השנייה הוא גם חושב על הפעם הראשונה. הוא אופר לעצמו "אילו אחיי לא היו מתנהגים אליי כפי שהתנהגו, לא הייתי מגיע לבית פוסיפר במצרים, ומפילא לא הייתי מגיע לבור הזה!". גחשבות קשות. כואבות. כמה כואב זה שאחים שלך, האנשים שאמורים להיות הכי קרובים אליך, זורקים אותך לבור מלא נחשים? כמה נורא זה שהעסיק שלך, שהשקעת ללא גבול בשכלול ביתו ועסקיו, זורק אותך לבור אפל? אז מה בעצם החזיק אותנו בכל הזמנים הנוראיים האלו? אולי הגחשבה שדווקא בתוך קבוצת השונאים שלו (האחים) יש מישהו (ראובן) שלא מוותר עליו, החזיקה אותו ולא נתנה לו ליפול לזרועות הייאוש. ליוסף הייתה היכולת לראות את חצי הכוס המלאה! את נקודת האור בתוך כל התווה ובוהו האישי שלו. גם בהיותו בבור השני הוא זכר את הצלתו הראשונה. הוא זכר שאין דבר כזה ייאוש!

איך אפשר לי פעם נהג מונית? 'חכם' זה ראשי תיבות: חצי כוס מלאה...

גא אלכס מאמ
נתי



ילדים יקרים,

חדש כסליו כבר כאן, מביא איתו זיכרונות נעימים משנה שעברה. אין ילד שאינו אוהב את הימים האלו - בחוץ קר ובפנים מרצדות שלהבות עליזות עם טעם של חנוכה בפה. לצערנו, השנה ביימים אלו אנו מתמודדים עם אויב... בטח תרצו לשאול, מה אנו כילדים יכולים לעזור?

"בימים ההם בזמן הזה"

בימים ההם - היו הילדים יושבים בפתח הגערה אשר עמוק בתוכה הסתתרו הגויי יהודים. מדוע הם הסתתרו? כדי שיוכלו לקיים מצוות, לגול את התינוקות, לשמור את השבת וכמובן ללמוד תורה. גברים רבים לא שכנו בעפרות הללו - כי הם גויסו לשדה הקרב, למלחמה. והילדים היו אלו שבגבורה הסוו את פעשי אחיהם, הם אלו שעזרו להם להינצל מהיוונים הרשעים, כששיחקו בסביבונים בפתחי הגערות ולמדו תורה במסירות נפש של ממש.

בזמן הזה - נלמד כולנו מאותם ילדים אמיצים שהשתדלו להתגבר על הפחד, על החושך ועל הניסיונות, ונסקיע בלימוד, תפילות ועשיית הרבה מצוות.

אלכס מאמ / הכרה ישאל
טובה סטנדר

דבר
הסתנכ"אית

המראה הגובש - פרט גיבוש / אונכיס, ביגר



הראיון הגדול

ראיון עם בתיה ושרה, עובדות המשרד בי-ם.

מתי הגעתן לעמותה?

שרה: הגעתי בשנת תשס"ב, כחצי שנה לפני שהעמותה החלה להקרא בשם "אם הבנים".
לרה: לפני שנתיים, באמצע החורף של שנת תשע"א. הרבה דברים השתנו פה מאז...

מה השתנה?

לרה: דבר ראשון עברנו מרח' בית הדפוס לכאן. העמדה שלי גם השתנתה; בעבר מסך המחשב שלי היה גלוי לכל. עכשיו הוא קצת פחות גלוי... עדיף שלא כל אחד יראה את כל המידע שיש לי בו.
שרה: השתנה המון... פעם המשרד היה בית חם... כולם הסתובבו פה בהרגשה שזה הבית שלהם. היום המשרד נעשה מקצועי יותר, וקצת יותר שקט...

איך את מסבירה את זה?

אני חושבת שהיום הרבה יותר אימהות עובדות מבעבר. אין להן זמן להגיע לפה. הן מגיעות רק לעניינים מאד מסוימים.

אז השינויים הם לטובה או לרעה?

לרה: צריך גם לזכור שהמקום פה הרבה יותר יפה. נעים. המיקום מרכזי יותר ונוח יותר.
שרה: יש גם נוחות מקצועיים וחיוביים שנכנסו למערכת וזה יפה לראות את העבודה שלהם.

אז הייתן משפרות משהו באם הבנים?

שרה: קצת יותר הקרבה עצמית. לרענן את הרצון ואת תחושת השליחות כדי לתת פעל ומעבר ולפנים משורת הדין. הייתי גם רוצה קצת יותר מהאווירה המשפחתית שהייתה ונחלשה. זה חשוב!

לרה: המקום הזה כל הזמן משתפר. יש כאן המון עבודה לעשות. בעבר הייתי מתחילה ב-8 ומסיימת ב-3. היום אין דבר כזה לעזוב פה לפני 4-5...

יש לכן הצעות לגדורים לעלון החודשי?

שרה: יש לי הצעות לשני גדורים; 1. שאימהות תכתובנה לעלון על חוויות אישיות של ילדיהן. 2. "פינת החלומות"; שילדים יכתבו מה הם היו רוצים לקבל ב'אם הבנים'.



פינת היועץ הגינוני

שלום ילדים!

אני רוצה לשתף אתכם בחוויה יוצאת דופן שעברתי יחד עם קבוצה איכותית של ילדי 'אם הבנים' בראש השנה האחרון. החוויה עדיין גהדהדת בליבי ומשמעותית עבורי. אני שמה לשתף אתכם בתחושותיי.

ישנו יחד, כעשרה נערים בני 15 ופעלה, אי שם בין תפילת פנחה של היום הראשון של ראש השנה, לתפילת ערבית של היום השני, גלאים ברושם רוחני גהתפילות עמוסות הווד והקדושה, ודיברנו על החיים... כך סתם, פשוט דיברנו...

אני פתחתי והקראתי מכתב של תלמיד שכתב לי כך: "שלום הרב, אני התייתמתי בגיל צעיר, קעת אבא שלי פתחתן אחרי הרבה שנים, ואני רוצה לדבר אתך". כך סתם, סתם ולא פירש...

שאלתי את הנערים: "אם הכותב היה אחד מכם, מה הייתם מבקשים לדעת? ועל מה הייתם רוצים לשוחח?"

ואז החל זרם תשובות. בתחילה מפסוף של תשובות גהוססות, אך אט אט גבר גהעניין וגם תשובות כאלו החלו לצוץ: "בטח האבא כבר לא אוהב את התלמיד שלך" אפר אחד גהנערים ועניו נוגות ובוהות בנקודה עלוזה אי שם באופק. "מה פתאום?", החרה אחריו אחר, "בטח יש לאפא החדשה גלא ילדים והוא גפחד שנקעת המקום שלו לא יהיה בטוח"...



כאן כבר עצרתי את עצמי שלא לדמוע וחשבתי לעצמי: "אם היו יודעים אותם אנשים שסביבכם עד כמה בוגרים אתם, יותר מכפי שאתם נראים... אם היו יודעים להעריך את הנקודה הרגשית החבויה בכל אחד מכם, אם היו מאפשרים לכם יותר להביע את עצמכם, הלא ברור שהייתם פורצים לכם דרך ומתקדמים בצעדי ענק בחיכם!"

"חשבתי עד כמה ריבונו של עולם לימד אתכם בגרות מהי. אתם פשוט גדולים בלבוס קטן..."

"רבים מכם מרגישים בוודאי לא פעם אבודים, כואבים, לחוצים. רבים מכם סיפרו לי לא פעם על קושי שיש לכם ללמוד ולהקשיב בשיעורים כיוון שאינכם מרוכזים... דעו לכם שזה מאוד נורמלי לגבש שבו חלק מכם נמצא!"

"דעו לכם שאפשר לעשות לכם בחיים הרבה דברים קשים, לקחת מכם דברים, להעליב, לא להתייחס וכדוזה, אבל את הכבוד העצמי שלכם, את האהבה שחשים כלפיכם במשפחה, את החיון שנמצא אצל כל אחד מכם, אי אפשר לקחת בשום אופן! לימדו להשתמש בכוחות הגייתים שיש בכל אחד ואחד מכם וידעו את מה שיש לכם בלב, יעזור לכם בכל מצב! התפללו בכוונה, קבלו קבלות קטנות אבל עקביות, עשו מעשי חסד קטנים וקבועים, חייכו, ותראו בעזרת ה' שגם ה'כיס' שלכם יהיה גלא בטוב, וגם ה'לב' יהיה גלא בעשייה ורגשות טובים, ושיהיה לכם חודש "נכסלו" שפת, גלא בחוויות ובתקוות טובות!"

שרה

ישראל אברהם
יועץ גינוני - אם הבנים

"חבר". מה זה? ולמה זה טוב? ומה נוכל להפיק מפגנו?

מעשה שהיה בשני ידידים, שהידידות שהייתה שרזיה ביניהם הייתה מפליאה ביותר. והגיע זמן שהיו מלחמות בין המלכיות ושני הידידים האלה נשבו, כל אחד במלכות אחרת. וכשעבר זמן רב נזדמן האחד לעירו של השני, כמרגל. למרבה הצער, נתפס ודנוהו לגלות. כאשר הלכו להורגו, התנפל לרגלי המלך והתחיל לבכות והתחנן שיעשה לו טובה אחת. שאל המלך איזו טובה הוא מבקש? ענה לו: "אדוני המלך, אני סוחר גדול בעיר פלונית, ופירותי כספי בין הרבה אנשים ולא נשאר לי שטרות מהם, עכשיו שתהרגני יישארו בניי בלי לחם, לכן אבקשך, תן לי רשות לחזור לעירי ושם אסדר שטרות על החובות שיש לי בידי אחרים ואשוב, וכך לא ימותו בני ביתי ברעב". אמר לו המלך: "כלום אמין לך שתשוב לכאן כדי להיהרג?" אמר לו האיש: "אדוני המלך, כאן בעיר יש לי ידיד יקר מאוד והוא בוודאי יערוב לי, אני אלך לענייני ובינתיים הוא יישאר במאסר". הסכים המלך, וביקש שיקראו לאותו חבר. שאל המלך את הידיד שגר באותה העיר: "האם אתה ערב בעד האיש הזה שאם לא יחזור אהרגך במקומו". ענה לו: "אני ערב, ואם לא יחזור אמות במקומו". אמר המלך: "רוצה אני לראות בפלא הזה שאדם מוסר נפשו בשביל חברו". כשהגיע הזמן שקבע המלך ועדיין אינו הופיע, חיכו כולם לסוף אותו היום. כבר עמדה לשקוע השמש, וראה המלך שהמרגל לא בא. נתן צו להוציא את החבר מבית האסורים ולהורגו במקום חברו המרגל. וכשהביאוהו לגרדום ורצו לשים את החרב בצווארו, נשמע קול בעיר שבא אותו אדם אשר נידון לגלות שהמלך חיכה לו. הגיע הנידון לגלות לפני המלך ותפס החרב שכבר בקשו לשים על צוואר חברו ושם את החרב על צווארו. וכך התחילו השנים להיאבק על החרב, זה מושכה אליו וזה מושכה אליו. וכשראה המלך הפלא הזה שסופו היה נפלא יותר מתחילתו, היה הוא ואנשיו משתוממים על המראה הזה אז צוה המלך להוציא חרב מידיהם וחנן המלך את חייו. אמר להם: "מאחר שיש אהבה גדולה כל כך ביניכם. רוצה אני שתצרפו גם אותי לחברתכם וכך עשו". וזהו שאומרת המשנה באבות: "וקנה לך חבר". (מעם לועז ויקרא פרשת קדושים י"ט, י"ח סעיף צ"ח, וכן בספר שתי ידות, פנחס די לונזאנו, ונציה, ש"ע"ח-1618)



חבריי,

"טובים השניים בן האחד" אמר החכם מכל אדם, שלמה המלך (קהלת ד', ט). אחד מה-48

דברים שהתורה נקנית בהם זה: "בדקדוק חברים". מה הפירוש של מילים אלו? "חבר" לקוח מהשורש "חיבור". חברות-נאמנות. לכן, חבר צריך לבחור בזהירות. כאשר אדם מחליט לקנות מכונת, הוא יבדוק תחילה מספר תכונות חשובות. בטיחות, עלות, חיי הפגוע, חיסכון בדלק, נוחות ועוד. כך גם בבחירת חבר...

אנחנו חיים בפסגות חברתיות. בבית הספר, בתלמוד תורה, בבניין המגורים, במתמידים, בחברת תהילים, בבתיא, עם המשפחה וכו'. לכולנו ישנם קשיים, כמו שיש לנו גם הצלחות. כאשר יש לנו חבר טוב ואמתי, לא חבר שאנחנו סתם מעבירים אתו את הזמן אלא חבר וידיד אמתי, נוכל לשתפו בדברים שאנו חווים, נוכל לספר לו על מעשה טוב שעשינו, על ציון טוב שקיבלנו, על דבר עצוב אשר קורה לנו, ואפילו נוכל לקבל מפגנו הערה ותוכחה כאשר צריך. זה חבר!

עם חבר טוב נצליח להגשים מטרות. חברים קרובים מרחיבים ומצריצים את הרעיונות שלך. אנו זקוקים לחברים אמתיים - כאלו שנוכל לבטוח בהם, לשוחח עמם על רגשות, תכניות, שאיפות ועל הכל. כאשר חבר מחפש חכמה, גם אתה תחפש אותה. חבר טוב יקשיב להיסוסים, ללבטים, לקשיים ולבסוף ייתן, אולי, משוב ופתרון. חבר טוב יעודד את היצירתיות שבך ולא יצחק עליך גם אם עשית או אמרת דבר מגוחך.

אך חבר טוב יוכל גם לתת לך, לעתים, הערה או מילות ביקורת, מתוך אכפתיות אמיתית, באופן שהדברים יתיישבו על לבך.

רבי יוחנן וריש לקיש היו חברים טובים. כך הגמרא בב"ב"ג ד' מספרת לנו. כאשר ריש לקיש נפטר, רבי יוחנן נעצב מאוד. תלמידיו מצאו לו חבר טוב וחשוב מאוד. לאחר כמה ימים ראוהו מתהלך שבור. שאלוהו תלמידיו, והרי חברך החדש הוא החשוב שבדור. ענה להם, נכון, כל דבר שאני אומר הוא מוצא ראיות לכך. ואילו ריש לקיש היה מקשה עלי 24 קושיות והייתי מתרץ לו 24 תירוצים. חבר טוב גם יוכל להעיר ולהוכיח וכך גם תצמח תועלת. ביקורת טובה מובילה לצמיחה.

יקירי,

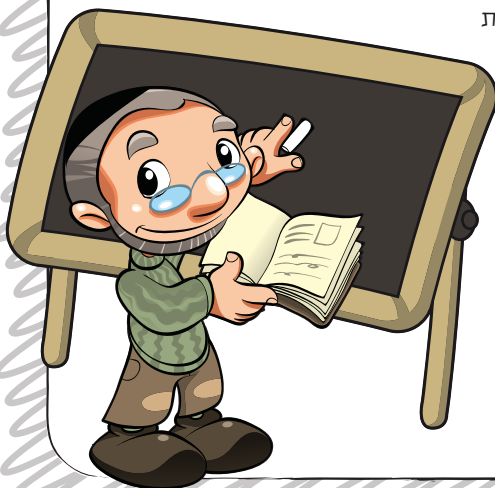
הרמב"ם מברך על המשנה "וקנה לך חבר" (אבות א' ו'), "אפילו אם עליך להתאמץ לקנותו". השתדל בימים הבאים, לנסות ולחפש בין כל החברים, האם יש מי שעונה על המושג הנפלא והמועיל "חבר טוב". חבר שיסכים להסקיע בעבורך תשקיע בקשר עמו, בחברות נאמנה, ומבטח אתה "כמים הפנים אל הפנים" שאף הוא ישיב לך באותו מושב. אם טרם מצאת - צא לדרך! אל תפחד! ובעזרת השם - תצליח.

הסיפור הגדול

מוסי זולברג, חונך ויועץ חינוכי

בספר 'פסקי תשובות' כתוב שילד שנעשה בר-מצווה באמצע ימי החנוכה, ופנהגה ביתו להדליק בשקיעת החמה, לא יאחר הדלקתו לצאת הכוכבים כדי להדליק נשואו כבר בר חיוב, אלא ידליק בשקיעת החמה ולא ישנה מהפנהגה. בנוסף, הוא מביא את דעת 'הצפנת פענח' שילד כזה אינו יכול להוציא את האחרים ידי חובתם לאחר שנעשה בר-מצווה. טעמו הוא שכל ימי החנוכה הם מצווה אחת, וכיון שבתחילת ימי החנוכה היה פסור ולא יכול היה להוציא אחרים, גם עכשיו הוא אינו יכול. דין נוסף: שכן של קטן שהגיע לחנוכה - הוקצה לפצוותו, כמו שכן שהדליק בו גדול. כך גם הדין לגבי אתרוג של קטן שהגיע לחינוך. דין נוסף: ילד שיש לו דירה קבועה לאכילה ולשינה והזדמן לו לאכול במקום אחר, אם דעתו לחזור ולישון בביתו הקבוע ידליק בביתו, אך אם גם נשאר לישון במקום האחר ידליק במקום האחר.

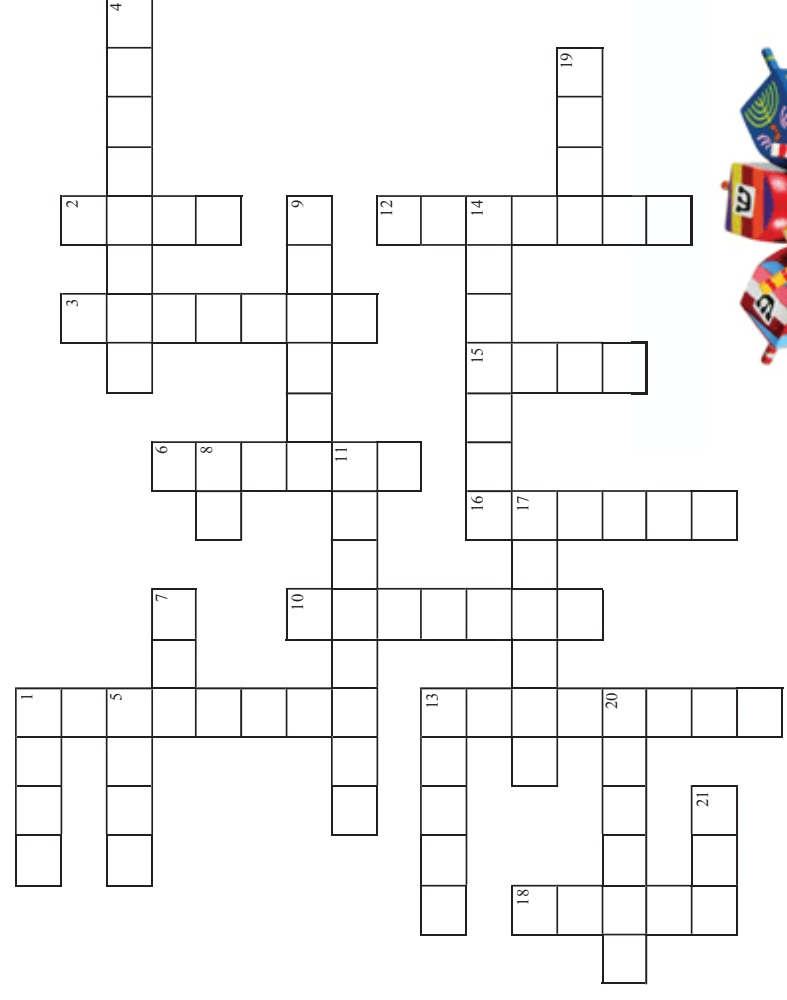
פינת האכה





פזען
אגוש כסו

תעבץ תנוכה



בין הפותרים נכונה
יוג'רלו פרסיס.
כתובת לשליחת פתרונות:
פקס: 02-6522897
office@emhabanim.org
פייל: 7

- מאויך**
1. כבחה אין לה
 4. ראשו נכרת ע"י יהודית
 5. עד ש.... רגל מן השוק
 7. מנצחו ב... הסמוך לפתח
 8. מספר תנרות שמדליקים בכל חג התנוכה (בנימטריה)
 9. כנגדם אמרו בית שמאי 'פוחת והולך'
 11. מצוות התנוכה
 13. בנו הגדול של מתתיהו
 14. שם הצטוו היהודים לכתוב שאין להם חלק באלוקי ישראל
 17. שמו של אנטיוכוס הרביעי
 19. בצד זה מדליקין בבית הכנסת
 20. דודתו של יהודה המכבי
 21. אמם של שבעת הבנים
- מאויך**
1. כך נקרא יום ג' בטבת
 2. היה מוטבע על פך השמן שנמצא
 3. קורין בקרבנות ... בתנוכה
 6. ממנו עושים פתילות לתנוכה
 10. עירו של מתתיהו
 12. שמו של מתיוון מפורסם
 13. בו מדליקין את נרות התנוכה
 15. אסור לעשותו בתנוכה
 16. אחת מגזרותיו של אנטיוכוס
 18. נאכלת זכר למעשה יהודית

הזוכים בעלון חודש חשוון:
רבקי גפן - בית וגן, ירושלים

איגוד הפרשה השזן

חידה לפרשת ויצא:
אלו פבעלי החיים ששלח יעקב לעשו בפרשת וישלח, מוזכרים בפרשת ויצא?

חידה לפרשת וישלח:
גיהו האישי שיש על-שמו פרשה בספר ביעבר ומוזכר בפרשת וישלח?

חידה לתנוכה:
היהודים נקראו על-שם פרש פסוים באחד פיצוורי תנוכה. גיהו הפרח?
